

נבואות קדומות בהושע, יואל ועמוס

ארבעה דורות – סיכום היסטורי

מבית אחאב עד בית יהוא – גאות ושפל וגאות¹

נעקוב אחרי מהלכם של ארבעה דורות – שתי תקופות של שגשוג והצלחה מדינית, צבאית וכלכלית, ושתי תקופות של שפל עמוק.

1. דור ראשון- גאות ראשונה

ימי אחאב ימים של שגשוג והצלחה, ויחד עם זאת גם השחתה אלילית מטופחת על ידי איזבל מצידון, 'אשת הזנונים', שרדפה את הנביאים אשר ניסו לסלקה. אליהו התשבי הרים את נס המרד, מעמד הר הכרמל כמעט הביא להכרעה, אבל איזבל השתלטה, ואליהו נאלץ לברוח "אל נפשו"², למדבר.

2. דור שני- שפל ראשון

מהפכת? הוא השמידה את הבעל מישראל בשפיכות דמים גדולה, לאחר חיסול יהורם מלך ישראל יחד עם אחזיהו מלך יהודה, אולם הפוליטיקה של פילוג הממלכות הכריעה את החזון. ארם דמשק התעצמה מאוד, ודור שלם ספג את המכות של הַזָּאֵל ובנו. אלישע עם בני הנביאים החזיקו את האמונה בישועה, שתבוא.

3. דור שלישי- גאות שנייה

בימי יהואש וירבעם בנו, חזרה ממלכת ישראל-שומרון לגאות, הצלחה ושגשוג, ואף הכריעה את ארם דמשק, הרחק מעבר לחלומו של אחאב.

תקופת עוזיהו מלך יהודה וירבעם בן יואש מלך ישראל הייתה תקופת שגשוג ושפע, הצלחה צבאית ומדינית יוצאת דופן, הקרובה במידה רבה לתקופת שלמה.

- ממלכת ישראל בהנהגת ירבעם בן יואש שלטה בארם כולה, מדמשק ועד לבוא חמת, כדבר הנבואה, ביד יונה בן אמיתי, הנביא הגלילי.³
- ממלכת יהודה בהנהגת עוזיהו בן אמציה שלטה באדום, בואכה ים סוף, ובנתה מחדש את הנמל בעציון גבר.
- שני המלכים ושתי הממלכות פעלו בשיתוף פעולה הדוק, בניגוד לתקופות קודמות.
- ההצלחה והעוצמה הולידו שפע כלכלי ושגשוג, שלא היו כמותם בדורות קודמים וממלכות ישראל ויהודה הפכו למעצמה אזורית בכל המובנים.

דווקא על רקע זה פרץ ויכוח נוקב בין אנשי הרוח והמחשבה, שומעי דבר הנביאים – האם זו הגאולה השלמה? חזרה לתקופת דוד ושלמה? הלוא ראינו נקמת ה' בגויים הרשעים על כל פשעיהם נגד ישראל בתקופה הקודמת? וראינו ישועת ה' לישראל וקיום דברי הנביאים!

מול קו זה התייצבו נביאי הדור – עמוס וישעיהו (הושע ומיכה), ודרשו תשובה ותיקון. הם אמרו בדבר ה' שהגאולה השלמה עדיין רחוקה, והכל תלוי בעם ישראל; הם גם טענו שהשגשוג והשפע מתעים ומשחיתים, ועלולים להסתיים במפולת, וכי ה' שופט ודן גם את פשעי ישראל ויהודה, וזהו מצב מסוכן.

4. דור רביעי- שפל שני

המציאות הקשה עם עליית המעצמה האשורית הוכיחה את צדקת נבואותיהם של נביאי הדור, כעבור שנים לא רבות. אחרי רעש האדמה הכבד,⁴ אחרי הסתלקות

3 מלכים ב' י"ד, כה; "גת החפר" בנחלת זבולון, יהושע י"ט יג, המזוהה עם משהד, בין נצרת לציפורי.

4 בימי עוזיהו; כמתואר בזכריה י"ד, ה.

1 עיינו במודל העליות והירידות של יהודה וישראל בימי בית ראשון, להלן עמ' 2.

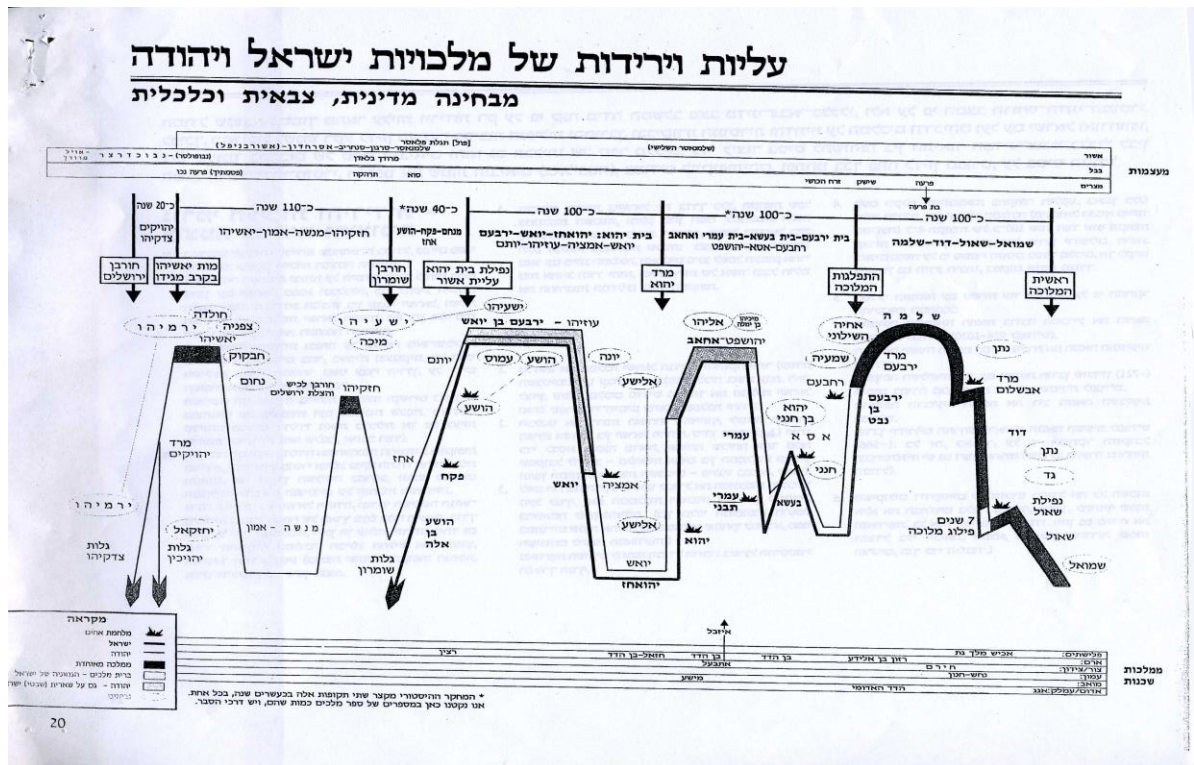
2 מלכים א' י"ט, ג.

ועמוס שווים במגמה זו, אף כי סגנונם שונה בהחלט, וגם מוצאם ודרכי פעולתם שונים.⁷ לעומת זה, בתקופות השפל דווקא, אנו מוצאים נבואות נחמה ועידוד, הן אצל אלישע,⁸ והן בסוף הושע ובישעיהו. גם כאן, המגמה שווה, אך הסגנון ואופי הפעולה, שונים לגמרי. לפיכך, הסיבה לתופעה זו היא השינוי באופק ההיסטורי.⁹

עוזיהו מההנהגה מפני הצרעת,⁵ וזמן קצר אחרי מות ירבעם בן יואש ורצח בנו זכריה,⁶ קרס הכל. נבואות האמת נצרבו בתודעת האומה לדורות.

מעניין וחשוב לציין:

המאפיין העיקרי של הנבואה בשתי תקופות הגאות, הינו התוכחה והמאבק התקיף בלשון בוטה. אליהו

המשך בעמ' הבא.

8 אלישע עווד את בני הנביאים, וגם את הממלכה, במשך דור שלם; הושע מלא ביטויים של אהבה וחסד גם בנבואות קשות, ולבטח בנבואות נחמה (בפרקים ב', ז"א, ד').

9 בתקופות שפל יש יותר מקום לדברי נחמה, כי השפל בעצמו מחולל אימה; ואילו ימי שפע ושגשוג הם עצמם הנוחם, ואזהרות מפני משבר חייבות להדהד בקול רם ותקיף.

5 מלכים-ב' ט"ו, ה; דברי הימים-ב' ל"ו, טז-כא.

6 מלכים-ב ט"ו, ח-יא.

7 אליהו היה מנביאי הפעולה, ועמוס מנביאי הדיבור, ובעל סגנון ייחודי; אולם בשניהם אין דברי נוחם, אין ביטויי חסד ואהבה. אליהו החיה את בן האשה שנתנה לו מקלט, ונלחם בקנאות נגד איזבל ומרעיה; עמוס השמיע על ממלכת ישראל נבואות חורבן יותר קשות ממאבקו של אליהו, והגאולה בפיו תבוא רק בעתיד – המשותף לשניהם בולט על רקע שתי התקופות של שגשוג ושפע.

"כעפר לַדָּשׁ"

השפל הצבאי העמוק בימי יהוא והואחז

במקביל למהפכת יהוא, עלה חֲזֵהָאֵל בדמשק. חזאל חיסל את בית המלוכה שקדם לו כדבר הנבואה עוד מהר חורב, במיוחד בשבטי ישראל שבעבר הירדן-¹⁰

"בַּיָּמִים הָהֵם הָחֵל ה' לְקַצּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּכֶם חֲזָאֵל בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל: מִן הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ אֶת כָּל אֶרֶץ הַגְּלֵעָד הַגְּדִי וְהָרְאוּבֵנִי וְהַמְּנַשִּׁי מֵעַרְבֵר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְהַגְּלֵעָד וְהַבְּשָׁן:"

(מלכים-ב' י', ל"ב - ל"ג)

חזאל הסייע את צבאו דרך ישראל, שם מצור ולכד את גת, העיר החשובה ביותר אז בפלשת, ¹¹ ואיים על ירושלים. ¹² חֲזָאֵל ובנו חגגו את גאות דמשק בפשעים גדולים נגד ממלכות יהודה וישראל הנפרדות והחלשות, שכל אחת עברה מהפכת דמים מזעזעת, וטרם התאוששו.

כך חזה אלישע לחֲזֵהָאֵל בבכי עמוק, כאשר משח אותו בדבר ה' –

"וַיֹּאמֶר חֲזָאֵל מְדוּעַ אֲדֹנָי בָּכָה וַיֹּאמֶר כִּי יָדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְבָנִי יִשְׂרָאֵל רָעָה מִבְּצָרֵיהֶם תִּשְׁלַח בָּאֵשׁ וּבַחֲרִיהֶם בְּחָרֵב תִּהְרַג וְעַלְלֵיהֶם תִּרְטֹשׁ וְהִרְתִּיהֶם תִּבְקַע:"

(שם ח', יב)

כאן צריך לתת את הדעת לזמנם של כמה מפרקי אלישע, בספר מלכים.

פרקי אלישע ברובם המכריע מופיעים בספר מלכים כיחידה אחת, אחרי פרקי אליהו, וברצף. לכן, נוטים אנו לקרוא את פרקי אלישע, פרקים ד' עד ח' במלכים-ב, כהמשך רציף לפרקי א' עד ג' באותו הספר. לפיכך חושבים את "מלך ישראל" המופיע בפרקים ד' עד ח'

כאילו הוא יהורם בן אחאב שנזכר בפרק ג', וכל הסיפורים הללו אמורים להתחולל בזמן הקצר של מלכות יהורם, אשר ארכה 12 שנה.¹³ לעומת זאת, בכל ימי יהוא ויהואחז בנו, משך יותר מ-40 שנה, כאילו אין למקרא מה לספר לנו על אלישע ופעולותיו, ורק בתחילת מלכותו של יהואש בן יהואחז בן יהוא, אנו פוגשים שוב את אלישע לפני מותו,¹⁴ כשהוא נתן ביד המלך יואש "קשת וחצים", שיבשרו את הניצחונות הגדולים על ארם בימיו, ואף אחריהם, בימי ירבעם בן יואש.

אולם תיאור זה של מהלך הדברים לוקה בחוסר סבירות קיצונית – אילו היה מצור שומרון,¹⁵ בימי יהורם בן אחאב, היה פירוש הדבר מפולת צבאית נוספת וחמורה אחרי נפילת אחאב ברמות גלעד¹⁶ והתאוששות צבאית יוצאת דופן (שאינן לה זכר במקרא), וכל זה בתוך 12 שנה, התאוששות שהחזירה את צבא ישראל עד הגבול עם ארם בדיוק באותה רמות גלעד, ושם (אחרי הישגים מפתיעים כאלו, שלא נאמר אודותם דבר בימי יהורם בן אחאב), נפצע המלך יהורם בקרב מול ארם, עבר ליזרעאל להתרפא, ובחזית נותר המפקד יהוא בן יהושפט בן נמשי, ושם נמשח למלך על ישראל, על ידי 'נער נביא' מבני הנביאים של אלישע.¹⁷

המהפך הכפול הוא לגמרי בלתי סביר.

מהלך הדברים הסביר הוא, שהחזית הצבאית מול ארם נותרה ברמות גלעד כל ימי יהורם, ויהורם בן אחאב נפצע באותה מערכה נגד הארמים, ובאותו אזור, שבו נפל אחאב אביו. יהורם היה נאמן למטרות המלחמה נגד ארם, והצבא הישראלי לא התפורר במות אחאב. היחלשות הצבא החזק כל כך של אחאב, הייתה

10 אליהו קיבל את דבר ה', ולא ביצע, מלכים-א' ט', טו-ז; אלישע הלך לדמשק, וביצע בבכי, מלכים-ב' ח', ז-טו.

11 החפירות בשנים האחרונות בתל צפית (היא גת-פלשתים) חשפו את ממדי העיר, ואת החפיר הענק של חזאל כחלק ממלחמת המצור שהביאה להכנעתה; ראו אהרן מאיר, קדמוניות 133 (2007), עמ' 15 – 25.

12 מלכים-ב' י"ב, יח-ט.

13 שם ג', א.

14 שם י"ג, יד-ט.

15 שם ו', ז'.

16 מפולת שלא תוארה כלל בספר מלכים, וגם לא מתאימה לסיפור על מסע המלחמה נגד מואב, שם ג'.

17 שם ט', א - טו.

ישראל בארצו הוחמצה,²² ושתי הממלכות נותרו חסרות אונים מול השכנים מכל עבר, אחרי המהפכות הפנימיות.

בוודאי היו רבים שהתגעגעו מאד לימי התפארת של אחאב, למרות רדיפת הנביאים על ידי איזבל, ואולי אף האשימו בגלוי את הנביאים ותלמידיהם במהפכת הדמים, שלא הניבה את הפרי המצופה, אך הביאה במישרין לקריסה חמורה, צבאית ומדינית, ובוודאי גם כלכלית. לקורא בעל הפרספקטיבה הנבואית ברור, שהאשמה ההיסטורית נופלת על כתפי אחאב ואיזבל בגלל משטר הדיכוי שלהם, אבל מסתבר, שלא כולם הסכימו לכך אז, וגם היום צפויים אנו לשמוע ביקורת נוקבת נגד חוגי הנביאים, שפעלו ונאבקו נגד איזבל עד למהפכה.

תקופת השפל – עיון בספר מלכים

יש כמה ראיות בפסוקי מלכים לניתוח זה, בנוסף לסבירות התהליך –

א. כאמור, בימי יהורם בן אחאב אין שום תיאור של מפולת צבאית, ואחריה התאוששות וניצחונות עד לרמות גלעד בשנית. לעומת זאת, בימי יהוא והואחז יש עדויות ברורות בפסוקים²³ (וגם בעדויות חיצוניות²⁴) למפולת הצבאית-מדינית, ולהתאוששות עם הניצחונות הגדולים רק אחרי דור שלם – יותר מ-40 שנה של שפל עמוק, ואחריו, יותר מ-50 שנה של גאות, שהשאירה את הישגי אחאב הרחק מאחור.

ב. היחס של אלישע אל יהורם בן אחאב, ניכר היטב בהתפרצות כעס של הנביא, לנוכח מצוקת הצמא של הצבא במסע המלחמה נגד מואב –

”וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַה לִּי וְלָךְ לָךְ אֶל נְבִיאֵי אֲבִיךָ וְאֶל נְבִיאֵי אִמֶּךָ...”

הדרגתית והודגמה בפשיעת מישע מלך מואב, ובאי ההצלחה של המסע נגדו בסופו.¹⁸

עם התמשכות המערכה הזו, הלכה איזבל והשתלטה כליל על ניהול הממלכה מבפנים. המרירות והאיבה נגד שלטונה העריץ והנכרי, הלכו וגברו יחד עם היחלשות צבאית ומוראלית מתמשכת. כך הבשילו התנאים למהפכת יהוא, שבא מהפיקוד על החזית ברמות גלעד, והיה עד ישיר לשורה ארוכה של אירועים מימי אחאב עד סוף ימי יהורם. הוא גם היה קרוב לעולמם של הנביאים (אליהו ואלישע ותלמידיהם), ושמע היטב את 'משא' נבואתם,¹⁹ ראה את נפילת אחאב ואת פציעת בנו יהורם במערכה הממושכת מול ארם, וידע מקרוב על ההיחלשות של הצבא, ועל סכנת קריסתו. לכן, לא היה מתאים ממנו למהפכה, שאליה ייחלו הנביאים ותלמידיהם במשך שנות דור של סבל נורא ורדיפות קשות ביותר מצד איזבל, 'אשת הזנונים', ואנשיה.

מניתוח זה עולה, ש'מלך ישראל' בפרקי אלישע, כאמור פרקים ד' עד ח' ממלכים-ב, איננו יהורם בן אחאב, אלא יהוא ויהואחז בנו. אולם, סיפור מלכותם עם המשיחה והמהפכה, עוד לא סופר בספר מלכים, ולכן גם שמם לא נזכר. עוד מתברר, שבימי יהוא ויהואחז התרחשו הקרבות מול ארם בתוך הארץ – גדודי ארם הציבו מארבים במקומות שונים, והנביא אלישע הזהיר מפני כך את 'מלך ישראל';²⁰ אפילו גדודי מואב עשו כעולה על רוחם,²¹ ואף מצור שומרון קרה בימי יהואחז, בהתאמה למסופר עליו בקיצור –

”וְחִזְאֵל מֶלֶךְ אֲרָם לָחֵץ אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי יְהוֹאָחָז:”
(שם י"ג, כב)

המחיר הצבאי-מדיני של מהפכת יהוא היה נורא – ממלכת ישראל נחלשה מאד ולא יכלה לעמוד מול צבא ארם שהובילו חִזְאֵל ובנו. לפי העדויות האשוריות נאלץ יהוא להשתחוות ולהעלות מס גם למלך אשור. ההזדמנות להקמה מחודשת של ממלכה מאוחדת לעם

²² יהוא הרג גם את אחזיהו מלך יהודה, אבל לא ניסה לאחד את שתי הממלכות, ועתליה השתלטה על ירושלים בחיסול כמעט כללי של בית דוד, שם י"א).

²³ שם י' לב – י"ב, יח – י"ג, ג – י"ג, ז – והמפנה – י"ג, טו – י"ט, י"ג, כב – כה, י"ד, כג – כז.

²⁴ ראו לעיל הערה 11.

¹⁸ שם, ג'.

¹⁹ שם, ט' כה.

²⁰ שם ו', ח – י"ב.

²¹ שם י"ג, כ – כא.

רצף סיפורי אלישע הפך למסמך מלכותי-רשמי במשפט האשה, בשער שומרון, וכך הוא נשמר בספר מלכים, לפי הכלל הידוע ש"אין מוקדם ומאוחר בתורה" – אבל מכיוון, שסיפור מרד יהוא יופיע אחר כך, הושמטו השמות של מלכי ישראל בפרקים הללו, ונזכר רק "מלך ישראל" בלא זיהוי, עד שבקריאה שטחית נראה כאילו הכל מכוון אל יהורם בן אחאב שנזכר בפרק ג'. רק בעיון מעמיק גילינו, שמדובר ביהוא, ויהואחז בננו.

הקושי השני עמוק יותר, אך פתרונו ישפוך אור נוסף על נבואת הושע, ועל הנבואה בכלל. בשיא הרעב, במצור הארמי על שומרון, עבר "מלך ישראל" על החומה, ושמע צעקת אשה נגד חברתה, על שאכלו יחד את [גופת] בנה, ולמחר החביאה השנייה את [גופת] הבן שלה – המלך קרע את בגדיו עד שנחשף השק שלבש על בשרו, ונשבע להסיר את ראשו של "אלישע בן שפט" עוד באותו היום. אלישע שישב בביתו עם הזקנים, אמר להם –

"והוא אָמַר אֶל הַזְּקֵנִים הַרְאִיתֶם כִּי שָׁלַח בֶּן הַמְּרִצָּח הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת רֵאשִׁי..."

(שם ו', לב)

וכאן עולה בתודעה תמונת היחסים של הנביאים מול בית אחאב ואיזבל, רוצחי הנביאי.

בעיון קצת יותר מעמיק נבין, שהאיום להסרת ראש הנביא בא בגלל הייאוש הנורא, כשקללת החורבן מגיעה לשיאה באכילת בשר הבנים. אלישע הנביא היה עבור המלכים ההם משען ומבטח מפני חורבן גמור, תקוות הדור. זהו החוט המחבר בין צעקת "אבי אבי רכב ישראל ופרשיו"²⁸ בפי אלישע עם סילוקו של אליהו, עד לבכי של המלך יהואש בן יהואחז בן יהוא עם סילוקו של אלישע באותן המילים ממש,²⁹ שמשמען ברור – 'מה נעשה בלעדך? מי ילחם לנו מול כל אויבינו השָׂתִים עלינו?!' תשובת הנביא האחרונה מוכיחה גם היא, כי הוא נותן בידי יהואש את הניצחונות הבאים על ידי הקֶשֶׁת והחיצים, ובכך ממלא את ידי המלך להמשיך את

(שם ג', יג)

ובסגנונו של אליהו –

"וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חִי ה' צָבָאוֹת אֲשֶׁר עִמָּדְתִּי לִפְנֵי כִי לֹלֵי פְנֵי יְהוֹשֻׁפֵט מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲנִי נֹשֵׂא אִם אֲבִיט אֵלֶיךָ וְאִם אֶרְאֶךָ:"

(שם יד)

לעומת זאת, ניכר יחס של חיבה, כבוד והערכה²⁵ בין אלישע הנביא לבין "מלך ישראל" (בפרקי מלכים-ב ה' עד ז'), עד כדי השימוש בכינוי "אבי" לנביא, בפי המלך.

מכל אלה עולה, שהביטוי "מלך ישראל" בפרקי אלישע מכוון אל יהוא, שנמשח בשליחות אלישע, וליהואחז בנו ולא ליהורם בן אחאב. סיפורי אלישע מכסים פרק זמן נכבד של יותר מ-40 שנה, עד עליית יהואש נכד יהוא למלוכה בשומרון.

יהואש ביקר את אלישע לפני מותו, ובכה על הסתלקות הנביא הקרובה, באותה לשון של אלישע על אליהו – "אבי אבי רכב ישראל ופרשיו"²⁶, ובלשון דומה לזו של "מלך ישראל" ששאל אם להרוג את חיילי הכוח הצבאי שאלישע הוביל לשבי בשומרון –

"...הֲאֵכָה אֶכָּה אֲבִי:"

(שם ו', כא)

ברור, שאלישע היה חומת ביטחון למלכי בית יהוא. בתקופות הקשות לממלכת ישראל, אחרי מרד יהוא. הוא המציל אותם בנסים גלויים ונסתרים, ועליו הם סומכים בכל.

שני קשיים עומדים מולנו בפירוש זה – האחד הוא סדר המקראות, שכן מרד יהוא מתואר במלכים אחרי הפרקים ההם על "מלך ישראל"; והשני הוא התיאור של יחסי המלך והנביא בשיא הייאוש במצור שומרון, ובמיוחד הביטוי "בן המרצח"²⁷.

קל לענות על השאלה הראשונה –

27 שם ו', לב.

28 שם ב', יב.

29 שם ג', יד.

25 בצרעת נעמן (שם ה', ח); באזהרות ממארבי ארם כבר ידעו גם בדמשק על הקשר החזק בישראל בין הנביא למלך (שם ו', ח - יב); בשביית הגדוד הארמי על ידי אלישע, קרא "מלך ישראל" לנביא, "אבי" (שם ו', כא - כג); במשפט הנחלה והשדה של האשה משוגם עלו סיפורי "הגדלות אשר עשה אלישע" (שם ח', ד - ו).

26 שם ג', יד, בהשוואה ל פרק ב' פסוק יב.

כאן נפגש פרק הסיפור הנבואי עם הסיכום התמציתי של פסקאות המלכים בספר מלכים. בפסקת יהואחז בן יהוא, נאמר –

”וַיַּחַל יְהוֹאָחָז אֶת פְּנֵי ה' וַיִּשְׁמַע אֱלֹהֵי ה' כִּי רָאָה אֶת לַחֲץ יִשְׂרָאֵל כִּי לַחֲץ אַתֶּם מִלֶּךְ אֲרָם:”
(שם "ג", ג - ד).

תפקיד הנביא, גם אחריו, ולהביא ישועה גדולה לישראל.

שבועתו הנואשת של מלך ישראל להסיר את ראש הנביא בו ביום, משמעה אפוא כך הוא: אלישע הנביא היה לנו למבטח, שלא יבוא חורבן שומרון, וכי נזכה להתאווש מהשפל העמוק, והנה כבר אוכלים בשר בניהם כתוכחת החורבן שבתורה, ונבואות אלישע מתגלות כ'שקר'!?

בתגובה, מבשר הנביא אלישע על ישועת שומרון, ושוק מלא תבואה בזול, למחרת היום. רק מלכי בית יהוא, יכלו להתייחס כך לנביא, כמקור התקווה ומשענת הביטחון, "רכב ישראל ופרשיו".

אם כך, מיהו "בן המרצח"?

"בן המרצח" הוא יהואחז בן יהוא, כי יהוא רצח וחסל את כל בית אחאב ביזרעאל ובשומרון, וגם רבים מבית דוד, בימי המהפכה, ואם הוא מנסה להסיר את ראש הנביא, הרי הוא מתגלה כרוצח סדרתי, במקום כתקוות ישראל.

זהו גילוי דרמטי, ללא ספק – כבר אלישע הנביא קרא ליהואחז בן יהוא – "בן המרצח", ברגע של זעם, ייאוש וחרדה, גם מצד המלך, וגם מצד הנביא. בזה כבר נאמר מפי אלישע הנביא, אשר שלח את הנער הנביא למשוח את יהוא, והוא הרג אנשים רבים כל כך ביזרעאל ובשומרון בעת המהפכה, שבנו של יהוא מסוגל גם להרוג את הנביא ששלח למשוח את אביו, ברגע של אבדן תקווה. מכאן כבר לא ארוכה הדרך לנבואת הושע:

”וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי קָרָא שְׁמוּ יִזְרְעֵאל כִּי עוֹד מֵעַט וַיִּקְדָּתִי אֶת דְּמֵי יִזְרְעֵאל עַל בַּיִת יְהוָה וְהִשְׁבַּתִּי מִמְּלָכּוֹת בַּיִת יִשְׂרָאֵל:”

(הושע א', ד)

ועדיין יש מרחק –

"מלך ישראל" (יהואחז, "בן המרצח") לא ניסה כלל לממש את איומו להסיר את ראש הנביא. בהיפגש המלך בנביא, אנו שומעים לשון אחרת לגמרי –

”...וַיֹּאמֶר הֲנֵה זֹאת הָרָעָה מֵאֵת ה' מָה אוֹחִיל לָהּ עוֹד:”

(מלכים ב' ו', לג)

* *
 * כל הזכויות שמורות לשיבת הר עציון ולרב יואל בן-נון *
 * עורך: אלישע אורון, תשע"ז *
 * *
 * בית המדרש הוירטואלי *
 * מיסודו של *
 * The Israel Koschitzky Virtual Beit Midrash *
 * האתר בעברית: <http://vbm.etzion.org.il> *
 * האתר באנגלית: <http://www.vbm-torah.org> *
 * משרדי בית המדרש הוירטואלי: 02-9937300 שלוחה 5 *
 * דוא"ל: office@etzion.org.il *